

Ανέκδοτα με Εβραίους

Μια δημοσιογράφος μαθαίνει για κάποιον πολύ ηλικιωμένο Εβραίο που, εδώ και πολλά χρόνια, πηγαίνει δύο φορές τη μέρα στο Δυτικό Τείχος για να προσευχηθεί. Πάει λοιπόν να το ελέγξει.

Φτάνει στο Δυτικό Τείχος κι εκεί τον βλέπει να περπατά αργά προς τον ιερό τόπο. Τον κοιτά να προσεύχεται και, μετά από 45 περίπου λεπτά, όταν στρέφεται να φύγει, χρησιμοποιώντας ένα μπαστούνι και περπατώντας πολύ αργά, τον πλησιάζει κι αφού τού συστήνεται, τον ρωτάει

- Κύριε, εδώ και πόσο καιρό έρχεστε στο Δυτικό Τείχος και προσεύχεστε;
- Εδώ και περίπου 60 χρόνια.
- 60 χρόνια... Αυτό είναι εκπληκτικό! Και για ποιο πράγμα προσεύχεστε;
- Προσεύχομαι να υπάρξει ειρήνη μεταξύ των χριστιανών, των Εβραίων και των μουσουλμάνων. Προσεύχομαι να σταματήσουν όλοι οι πόλεμοι και όλο το μίσος. Προσεύχομαι όλα τα παιδιά μας να μεγαλώσουν με ασφάλεια και να γίνουν υπεύθυνοι ενήλικοι που θ' αγαπούν τον συνάνθρωπό τους.
- Πώς αισθάνεστε μετά από 60 χρόνια προσευχής;
- Σαν να μιλάω σε...ντουβάρι!...

Παίρνει ένας δημοσιογράφος συνέντευξη από τον Χίτλερ:

- Κύριε Χίτλερ, μπορείτε να μου πείτε γιατί σκοτώνετε Εβραίους;
- Μα αφού κανένας δεν νοιάζεται για αυτούς...
- Μα τί λέτε; Άνθρωποι είναι και αυτοί! Πώς λέτε ότι δεν νοιάζεται κανείς για

αυτούς;

- Περιμένετε! Λοχία, για έλα εδώ που σε θέλω.

- Μάλιστα! Διατάξτε!

- Λοχία, θέλω να σκοτώσεις 5.000 Εβραίους και 2 φωτογράφους!

- Μα γιατί να σκοτώσετε τους φωτογράφους; ρωτάει ο δημοσιογράφος.

- Βλέπετε; Κανείς δεν νοιάζεται για τούς Εβραίους!

Ένας Άραβας πρόκειται να υποβληθεί σε επέμβαση ανοικτής καρδιάς και ο γιατρός προετοιμάζεται για την περίπτωση που θα χρειαστεί μετάγγιση αίματος. Επειδή ο ασθενής έχει μια σπάνια ομάδα αίματος που δεν μπορεί να βρεθεί τοπικά, ο γιατρός απευθύνεται σε διάφορες χώρες τού εξωτερικού. Τελικά, εντοπίζεται ένας Εβραίος με την ίδια ομάδα αίματος που προθυμοποιείται να δωρίσει το αίμα του στον Άραβα.

Μετά την επέμβαση, ο Άραβας στέλνει στον Εβραίο μια ευχαριστήρια κάρτα μαζί μ' ένα ακριβό διαμάντι κι ένα νέο αυτοκίνητο Ρολς Ρόις, ως δείγματα τής εκτίμησής του.

Δυστυχώς, ο Άραβας αναγκάζεται να υποβληθεί σε διορθωτική χειρουργική επέμβαση και οι γιατροί του ξανακαλούν τον Εβραίο που είναι εξαιρετικά πρόθυμος να δώσει και πάλι αίμα, καθώς πιστεύει ότι θα πάρει κι άλλα δώρα από τον Άραβα.

Μετά το δεύτερο χειρουργείο, ο Άραβας στέλνει στον Εβραίο μια ευχαριστήρια κάρτα κι ένα κουτί γλυκά Άλμοντ Ρόκα. Ο Εβραίος σοκάρεται βλέποντας ότι, αυτή τη φορά, ο Άραβας δεν εκτίμησε την ευγενική του χειρονομία όπως είχε κάνει την πρώτη φορά. Τηλεφωνεί λοιπόν στον Άραβα και τον ρωτά για ποιο λόγο εξέφρασε την εκτίμησή του μ' έναν όχι και τόσο γενναιόδωρο τρόπο.

Ο Άραβας απαντά: *Ya Habibi!* (Αγαπητέ φίλε), πρέπει να θυμάσαι, ότι τώρα έχω...εβραϊκό αίμα!

Μέσα σ' ένα τρένο, ένας Εβραίος κάθεται απέναντι από έναν Γερμανό και τρώει σιγά σιγά μια ρέγγα. Ο Γερμανός, περίμενε κάμποση ώρα, αλλά στο τέλος δεν άντεξε. Έπρεπε να τον ρωτήσει:

- Θα ήθελα να ξέρω πως εσείς οι Εβραίοι είστε τόσο έξυπνοι. Πώς συμβαίνει αυτό;
- Είναι απλό, τού λέει ο Εβραίος. Τρώμε το κεφάλι τής ρέγγας. Έτσι γινόμαστε έξυπνοι.
- Σοβαρά; λέει ο Γερμανός. Θα μπορούσες να μου δώσεις το κεφάλι αυτής τής ρέγγας;
- Φυσικά και μπορώ, αλλά θα πρέπει να το αγοράσεις.
- Καλά, τού λέει ο Γερμανός. Πόσο κάνει;
- Το κεφάλι τής ρέγγας αυτής, κάνει μόνο 3 ευρώ (όλη η ρέγγα κόστιζε 5 ευρώ).

Αρχίζει να την τρώει λοιπόν ο Γερμανός, και ξαφνικά τον ρωτάει τον Εβραίο:

- Καλά, δεν καταλαβαίνω, αφού όλη η ρέγγα κοστίζει 5 ευρώ, γιατί μού πούλησες το κεφάλι με 3 ευρώ;
- Είδες; Ακόμα δεν το έφαγες και άρχισες να ξυπνάς, του λέει ο Εβραίος.

Ένας Εβραίος πηγαίνει σε μια τράπεζα στο Μανχάταν και ζητά να δει τον υπεύθυνο για τα δάνεια. Εξηγεί ότι θα πάει στην Ευρώπη για δουλειές και χρειάζεται 2.000 δολάρια.

Ο υπεύθυνος λέει: «Χρειαζόμαστε κάποια εγγύηση για να σάς δώσουμε ένα τέτοιο ποσό».

Ο Εβραίος τού δίνει τότε τα κλειδιά της Ρολς Ρόις που ήταν παρκαρισμένη έξω από την τράπεζα. Η τράπεζα ελέγχει τα στοιχεία και όλα είναι εντάξει. Ο υπεύθυνος δέχεται το αυτοκίνητο σαν εγγύηση για το δάνειο. Ένας υπάλληλος πηγαίνει τη Ρολς Ρόις στον υπόγειο χώρο στάθμευσης τής τράπεζας και την παρκάρει εκεί.

Όταν ο άντρας φεύγει, μετά από λίγο η τράπεζα διαπιστώνει ότι ο πελάτης της είναι εκατομμυριούχος. Όταν επιστρέφει μετά από κάμποσες εβδομάδες, εξοφλεί το δάνειο και πληρώνει τον τόκο που είναι 5,41 δολάρια.

Ο υπεύθυνος για τα δάνεια ρωτά τότε με απορία: «Γιατί δανειστήκατε 2.000 δολάρια; Αφού είστε πολύ πλούσιος».

Και τότε ο Εβραίος απαντά: «Για το πάρκιγκ. Πού αλλού μπορεί κανείς να παρκάρει στο Μανχάταν για δύο εβδομάδες, με 5,41 δολάρια;».

Ήταν ένας πάμπλουτος Εβραίος που είχε τρεις γιους. Όταν κάποτε αρρώστησε βαριά και ένοιωσε ότι πλησίαζε το τέλος του, κάλεσε τα παιδιά του στο κρεβάτι του και τους είπε: «Παιδιά μου, νοιώθω ότι θα σάς αφήσω χρόνους... Να έχετε την ευχή μου... Αλλά όταν πεθάνω, σάς παρακαλώ, να μου βάλετε μερικά χρήματα στο φέρετρο, εκεί που θα πάω να έχω κι εγώ λεφτά για τις ανάγκες μου.

Πεθαίνει λοιπόν, και στην κηδεία του στέκονται οι οικείοι του μπροστά στο φέρετρο. Σκύβει η μητέρα στον πρώτο γιο και τού λέει: «*Θυμάσαι που ο πατέρας σου σάς ζήτησε κάτι πριν πεθάνει;*».

Βγάζει ο Ισαάκ ένα εκατομμύριο από την τσέπη του και το ρίχνει στο φέρετρο. Το βλέπει ο Ιακώβ, βγάζει και αυτός ένα εκατομμύριο από την τσέπη του και το ρίχνει στο φέρετρο.

Τι να κάνει, ο τρίτος γιος ο Μωυσής, βγάζει το μπλοκ τών επιταγών, κόβει μια επιταγή τριών εκατομμυρίων, σκύβει, την ρίχνει στο φέρετρο και παίρνει πίσω τα δύο εκατομμύρια, λέγοντας: «*Καλοφάγωτα πατέρα τα λεφτά εκεί που θα πας ...*».

Ένας Ταλιμπάν που τρέχει στην έρημο για να σωθεί από τούς Αμερικανούς, ψάχνει απεγνωσμένα να βρει νερό. Ξαφνικά βλέπει στο βάθος κάτι σαν ανθρώπινη φιγούρα και με αναπτερωμένο το ηθικό τρέχει προς τα εκεί. Φτάνοντας βρίσκει έναν γέρο Εβραίο που πουλάει γραβάτες.

Τον ρωτάει ο Ταλιμπάν:

- *Μήπως έχεις νερό;*
- *Όχι, τού λέει ο Εβραίος και συνεχίζει, μήπως θες να αγοράσεις μία γραβάτα; Λόγω εκπτώσεων κοστίζει μόνο 5 €.*
- *Είσαι μαλάκας, τού απαντάει ο Ταλιμπάν. Εγώ ψάχνω για νερό για αν επιζήσω και εσύ θες να μού πουλήσεις μια γραβάτα και μάλιστα σε εξωφρενική τιμή; Κανονικά έπρεπε να σε «καθαρίσω» ηλίθιε, αλλά έχε χάρη που δεν έχω χρόνο.*
- *Σαν καλός Εβραίος θα σου δείξω την ανωτερότητα μου παρ' όλο που με μισείς και θες και να με σκοτώσεις, τού απαντά ο Εβραίος. Σε δύο χιλιόμετρα από εδώ υπάρχει μία ταβέρνα που έχει όσο κρύο νερό θες και μάλιστα τσάμπα. Αυτό, για να ξέρεις τί άνθρωποι είμαστε εμείς οι Εβραίοι.*

Βρίζοντας ο Ταλιμπάν, τρέχει προς την κατεύθυνση που τού είπε ο Εβραίος. Μία ώρα αργότερα, επιστρέφει σχεδόν πεθαμένος και λέει στον Εβραίο: «Ο κωλοαδελφός σου δεν με αφήνει να μπω στο μαγαζί του χωρίς γραβάτα!».

Πάει ένας καθολικός ιερέας να κουρευτεί. Τον κουρεύει ο κουρέας όπως θέλει ο ιερέας, ο οποίος στο τέλος τον ρωτάει:

- *Πόσα σου χρωστάω παιδί μου;*
- *Μα τι λέτε τώρα αιδεσιμότητα; Δεν παίρνω χρήματα από ιερωμένους.*
- *Μα δεν γίνεται! Τώρα με φέρνετε σε δύσκολη θέση! Πείτε μου σάς παρακαλώ, τι χρωστάω για το κούρεμα;*
- *Δεν το συζητώ αιδεσιμότητα! Είπαμε, τίποτα!*

Φεύγει ο ιερέας και την άλλη μέρα βρίσκει ο κουρέας κάτω από τη πόρτα τού κουρείου του, 10 ευρώ. Αμέσως το μυαλό τού κουρέα, πήγε στον καθολικό ιερέα που κούρεψε την προηγούμενη μέρα.

Μετά από λίγη ώρα μπαίνει στο κουρείο ένας ορθόδοξος ιερέας. Τον κουρεύει και τού φτιάχνει τα γένια ο κουρέας, όπως θέλει ο ιερέας, ο οποίος κι αυτός στο τέλος, τον ρωτά πολύ φυσικά:

- *Τί σου ωφείλω παιδί μου;*
- *Μα τι λέτε τώρα πάτερ; Δεν παίρνω χρήματα από ιερωμένους.*
- *Μα δεν γίνεται! Δεν γίνεται να μην πληρώσω εσάς τον βιοπαλαιστή!*
- *Δεν το συζητώ πάτερ! Είπαμε, τίποτα!*

Φεύγει ο ιερέας, αλλά την άλλη μέρα, ο κουρέας βρίσκει κάτω από την πόρτα τού κουρείου του και πάλι 10 ευρώ. Αμέσως κατάλαβε ότι τα άφησε ο ορθόδοξο παπάς.

Σε λίγο εμφανίζεται ένας Εβραίος ραβίνος. Τον κουρεύει και τού φτιάχνει τα κοτσιδάκια ο κουρέας, όπως θέλει ο ραβίνος. Στο τέλος όμως, αρνείται και πάλι να πληρωθεί από ιερέα κι έτσι ο ραβίνος αποχωρεί κι αυτός χωρίς να πληρώσει.

Την άλλη μέρα, που πήγε ο κουρέας ν' ανοίξει το κουρείο του, βλέπει έκπληκτος να περιμένουν απ' έξω 10...ραβίνοι!

Η τσατσά άνοιξε την πόρτα τού οίκου ανοχής και αντίκρισε ένα ηλικιωμένο Εβραίο. Τα ρούχα του ήταν ατημέλητα και φαινόταν πεινασμένος και ταλαιπωρημένος.

- Μπορώ να σας βοηθήσω; ρώτησε η τσατσά.*
- *Θέλω την Νατάσα, αποκρίθηκε το χουφταλάκι.*
- *Καλέ μου κύριε, η Νατάσα είναι το πιο ακριβό μας κορίτσι. Να προτείνω κάποια άλλη;*
- *Όχι, πρέπει οπωσδήποτε να συναντηθώ με την Νατάσα.*

Τη στιγμή εκείνη εμφανίστηκε η Νατάσα και τού ανακοίνωσε ότι χρεώνει 1.000 ευρώ την βίζιτα. Χωρίς δεύτερη σκέψη, ο γέρος έβγαλε από την τσέπη του δέκα κολλαριστά χαρτονομίσματα των 100 ευρώ. Πήγαν λοιπόν στο δωμάτιο για μια ώρα, και στη συνέχεια ο μπάρμπα αποχώρησε ήρεμα.

Το επόμενο βράδυ το χούφταλο επέστρεψε για την Νατάσα. Η Νατάσα τού είπε ότι κανείς δεν έχει πάει μαζί της δύο βραδιές στη σειρά και τού διευκρίνισε ότι δεν δέχεται εκπτώσεις, η ταρίφα παραμένει 1.000 ευρώ.

Ο γέρος τής έδωσε τα χρήματα και αποσύρθηκαν στο ιδιαίτερο δωμάτιο και...σε μια ώρα αποχώρησε ήρεμα. Κανείς δεν πίστεψε τα μάτια του όταν ο γέρος εμφανίστηκε για τρίτη συναπτή βραδιά. Τής παρέδωσε και πάλι 1.000 ευρώ και πήγαν στο δωμάτιο για τα σχετικά.

Στο τέλος τής επίσκεψης, η Νατάσα έπιασε κουβέντα με τον γέρο:

- Κανείς δεν με έχει επισκεφθεί για τρεις συνεχόμενες βραδιές... Αλήθεια, από πού είσαι;
- Από το Κίεβο.
- Σοβαρά; Η αδελφή μου η Όλγα μένει στο Κίεβο.
- Το ξέρω, είπε ο Εβραίος. Μού έδωσε 3.000 ευρώ να σου δώσω...

Ένας Εβραίος πηγαίνει σε ένα ακριβό βιβλιοπωλείο.

- Θέλω να αγοράσω τον καλύτερο στυλό «Μοντμπλάνκ» που έχετε, για τα γενέθλια τής γυναίκας μου, λέει στον πωλητή.
- Θα είναι πολύ μεγάλη έκπληξη για εκείνη, λέει ο πωλητής.
- Φυσικά και θα είναι... Περιμένει να τής πάρω γούνα...

Εβραϊκή γαμήλια συμβουλή: «Μην παντρεύεστε κάποιον όμορφο. Μπορεί να σάς αφήσει. Φυσικά, κι ένας άσχημος μπορεί να σας αφήσει, αλλά ποιος νοιάζεται;».

Ένα υπερήλικο ζευγάρι Εβραίων, ο άντρας εκατόν ενός και η ενενηνταεννιάχρονη γυναίκα του, πηγαίνουν στο δικαστήριο γιατί θέλουν διαζύγιο.

- Πόσα χρόνια είστε παντρεμένοι; ρωτά ο διακαστής.
- Εβδομήντα εννιά χρόνια.
- Και πόσα χρόνια είστε δυστυχισμένοι;
- Σχεδόν όλα τα χρόνια.
- Και γιατί θέλετε τώρα διαζύγιο;
- Γιατί περιμέναμε να πεθάνουν πρώτα τα παιδιά.

Μια Εβραία πηγαίνει να δει τον ραβίνο της και τον ρωτάει: «Ο Μπεν και ο Αριέλ, είναι και οι δύο ερωτευμένοι μαζί μου. Ποιος θα είναι ο τυχερός;».

Ο ηλικιωμένος και σοφός ραβίνος απαντά: «Ο Μπεν θα σε παντρευτεί. Ο Αριέλ θα είναι ο τυχερός...».

Μία νεαρή Εβραία γυναίκα πηγαίνει σπίτι τον -επίσης Εβραίο- μνηστήρα της για να τον γνωρίσει στους δικούς της. Μετά το δείπνο η μητέρα της λέει στον πατέρα της να μάθει περισσότερα για τον νέο άντρα. Ο πατέρας προτείνει στον μνηστήρα να πιουν ένα ποτό στο σαλόνι...

- Ποια είναι τα σχέδιά σου νεαρέ μου;
- Είμαι μελετητής της Τορά.
- Μελετητής της Τορά. Μμμ! Αξιοθαύμαστο, αλλά πώς σκοπεύεις να εξασφαλίσεις

στην κόρη μου ένα όμορφο σπιτικό για να ζει, όπως έχει συνηθίσει μέχρι τώρα;

- Μα θα μελετώ! Και έχει ο Θεός!

- Και πώς θα της αγοράσεις ένα δαχτυλίδι αρραβώνων, όμορφο σαν κι εκείνη;

- Θα συγκεντρωθώ ακόμα περισσότερο στην μελέτη μου και...έχει ο Θεός!

- Και παιδιά; Πώς θα μεγαλώσετε τα παιδιά σας;

- Μην ανησυχείτε, έχει ο Θεός!

Η συζήτηση συνεχίζονταν με αυτόν τον τρόπο και σε κάθε ερώτηση τού πατέρα, ο νεαρός απαντούσε «έχει ο Θεός!».

Αργότερα η μητέρα ρώτησε τον πατέρα:

- Πώς πήγε η κουβέντα χρυσέ μου;

- Δεν έχει δουλειά, δεν κάνει σχέδια, αλλά τα καλά νέα είναι πως με βλέπει σαν Θεό...

Ένας Εβραίος πήγε στον ραβίνο του για κάποια συμβουλή που χρειαζόταν.

- Ραβίνε, πες μου, είναι σωστό να επωφελείται κάποιος από τα λάθη ενός άλλου;

- Όχι παιδί μου, κανείς δεν πρέπει να επωφελείται από τα λάθη ενός άλλου.

- Είσαι σίγουρος ραβίνε;

- Φυσικά και είμαι σίγουρος. Στην πραγματικότητα είμαι απόλυτα πεπεισμένος γι' αυτό!

- Εντάξει... Αν είσαι τόσο σίγουρος, τι θα έλεγες να μού επέστρεφες τα διακόσια δολάρια που σου είχα δώσει για να με παντρέψεις με τη γυναίκα μου;...

Ένας Εβραίος, έχει άγχος να παντρευτεί αφού έχει πια περάσει την τρυφερή ηλικία των 45 και ψάχνει απεγνωσμένα για ένα σαντχάν (προξενητή). Αυτός τού βρίσκει

μια νύφη και την εξυμνεί εκθειάζοντας τις αρετές της. Ο υποψήφιος γαμπρός, αφού ακούει υπομονετικά και κάπως σκεπτικός, διακόπτει τον προξενητή και λέει:

- *Μήπως ξέχασες κάτι;*
 - *Αποκλείεται! Τι;*
 - *Ότι κουτσαίνει!*
 - *Ναι, αλλά μόνο όταν περπατά!*
-

Μια Εβραία γιαγιά έχει πάει με τον εγγονό της στην παραλία. Το παιδί έσκαβε με το φτυαράκι του στην άκρη τού ωκεανού.

Ξαφνικά, ένα μεγάλο κύμα φτάνει, σκεπάζει το παιδί και το παίρνει μέσα στην θάλασσα. Η τρομοκρατημένη γιαγιά τσιρίζει και αρχίζει να παρακαλά τον Θεό: «Σε ικετεύω, σώσε τον εγγονό μου, φιλεύσπλαχνε Θεέ... Σε παρακαλώ είναι μόνο ένα παιδί....».

Τότε, ένα γιγάντιο κύμα έρχεται πάλι από τον ωκεανό και βάζει το παιδί με το φτυαράκι και το κουβαδάκι του, εκεί που ήταν πριν.

Η γιαγιά αρχικά τον κοιτάζει με ανακούφιση αλλά μετά από λίγο, γυρίζει το πρόσωπό της προς τον ουρανό και φωνάζει θυμωμένη: «Πού είναι το καπέλο του; Είχε και καπέλο!».

Ο μελλονύμφος γαμπρός πάει στον ραβίνο του για τις τελευταίες οδηγίες πριν από τον γάμο του, που θα γίνει σε δύο ημέρες.

- *Ραβίνε μου, με όλο τον σεβασμό, θέλω να ξέρεις, πως για να με παντρέψεις, ζητάω να χορέψω τον πρώτο χορό με την γυναίκα μου.*

- Τέκνον μου, ξέρεις πως αυτό είναι απαγορευμένο διά ροπάλου στον Εβραϊσμό. Χορός με γυναίκα απαγορεύεται.
 - Ραβίνε, έτσι όπως μού τα λες, δεν μπορώ να κάνω έρωτα με την γυναίκα μου.
 - Τουναντίον τέκνον μου... Το να πηδάς την γυναίκα σου, είναι θεάρεστη πράξη. Μην ξεχνάς την πρώτη ευχή στην Βίβλο: «Αυξάνεστε και πληθύνεστε».
 - Δηλαδή, ραβίνε, μπορώ να την πηδάω όπως θέλω;
 - Βεβαίως!
 - Πισωκολλητό;
 - Μέσα!
 - Από τον πολυέλαιο;
 - Χώσ' τα!
 - Επάνω στο ψυγείο;
 - Όρμα παλικάρι μου!
 - Καρεκλάτο;
 - Έμπαινε!
 - Στα όρθια;
 - ΟΧΙ! Προς Θεού!
 - Γιατί;
 - Διότι τότε, αρχίζει και γίνεται...χορός!
-

Στην τσαρική Ρωσία ένα Εβραιόπουλο καλείται στο στρατό για να πολεμήσει εναντίον τών Τούρκων. Στο σιδηροδρομικό σταθμό, η μητέρα του με δάκρυα στα μάτια, τού λέει να μην υπερβάλει εαυτόν.

- Σκότωσε έναν Τούρκο και ξεκουράσου. Και ξανά, σκότωσε έναν Τούρκο και ξεκουράσου.
- Και τι θα γίνει μάνα, αν ένας Τούρκος με σκοτώσει;
- Να σε σκοτώσει; Γιατί να σε σκοτώσει; Τι τού έχεις κάνει;

Γερμανία, χειμώνας, πολύ χιόνι κι ένα λεωφορείο γεμάτο Εβραίους, που αποφάσισαν να επισκεφθούν μετά από πολλά χρόνια, τούς τόπους όπου χιλιάδες συμπατριώτες τους, τον καιρό τού πολέμου, έχασαν την ζωή τους σε κάποιο από τα στρατόπεδα συγκεντρώσεων.

Καθώς οδεύουν σ'ένα από αυτά, το λεωφορείο μένει από πετρέλαιο. Τι να κάνουν, τι να κάνουν -ερημιά και το χιόνι πολύ-, αποφασίζει ο οδηγός τους που ήταν Γερμανός, να πάει να ζητήσει βοήθεια. Ξεκινάει λοιπόν να ψάχνει. Δρόμο πήρε, δρόμο άφησε και αφού περιπλανήθηκε αρκετά φτάνει κατάκοπος σε μία καλύβα κάπου μέσα στο δάσος. Χτυπάει λοιπόν την πόρτα, τίποτα. Ξαναχτυπάει και μετά από ένα λεπτό του ανοίγει μία γριούλα.

- Τι θες παιδάκι μου εδώ με τέτοιο καιρό;

- Ρε γιαγιούλα, έχω ένα λεωφορείο γεμάτο Εβραίους και έμεινα από καύσιμα. Μήπως μπορείς να τους βολέψεις πουθενά;

- Αχ, παιδάκι μου, που να τους βολέψω; Ένα φουρνάκι τόσο da έχω!

Γύρω από το κρεβάτι τού πόνου είναι συγκεντρωμένη όλη η οικογένεια τού ετοιμοθάνατου Εβραίου πατέρα. Το κλίμα είναι βαρύ και πένθιμο. Ένα μόνο μικρό καντηλάκι, δίπλα στον άρρωστο, φωτίζει αμυδρά το στενό δωμάτιο.

Ο πατέρας, με κλειστά τα μάτια και πολύ κόπο, ψιθυρίζει:

Πατέρας: *Γυναίκα μου Σάρα είσαι εδώ;*

Σάρα (κλαίγοντας): *Ναι, άντρα μου...*

Πατέρας: *Γιε μου Ιακώβ είσαι εδώ;*

Ιακώβ (φανερά συγκινημένος): *Ναι, πατέρα...*

Πατέρας: *Μικρή μου θυγατέρα Ιουδίθ, είσαι εδώ;*

Ιουδίθ: (απαρηγόρητη): *Ναι, πατέρα, είμαι κοντά σου...*

Πατέρας: *Και εσύ στερνοπούλι μου Ααρών, είσαι εδώ;*

Ααρών (με αναφιλητά): *Ναι, πατέρα...*

Πατέρας: *ΚΑΙ ΠΟΙΟΣ ΣΤΟ ΔΙΑΟΛΟ ΕΙΝΑΙ ΣΤΟ ΜΑΓΑΖΙ;*

Η οικογένεια συνειδητοποιεί αμέσως την εγκληματική αμέλεια και όλοι αποχωρούν σιγά-σιγά από το δωμάτιο. Τελευταίος φεύγει ο μικρός Ααρών που, κλείνοντας την πόρτα τού δωματίου, λέει: «Και πού 'σαι πατέρα... Όταν αφήνεις την τελευταία σου πνοή, άφησε την προς το καντήλι, για να σβήσει. Είναι κρίμα να καίει άδικα...».

Την άλλη μέρα τού θανάτου του πατέρα, ο Ιακώβ πηγαίνει στην τοπική εφημερίδα για να βάλει την αναγγελία τού θανάτου.

Ιακώβ: *Παρακαλώ, ποια είναι η μικρότερη χρέωση για μία αναγγελία θανάτου;*

Υπάλληλος: *2 δολάρια, κύριε.*

Ιακώβ: *Εντάξει, γράψε λοιπόν: «Αβραάμ Κοέν πέθανε».*

Υπάλληλος: *Κύριε, πρέπει να έχετε υπόψιν σας πως με τα 2 δολάρια μπορείτε να γράψετε μέχρι 10 λέξεις.*

Ο Ιακώβ σκέφτεται μερικά δευτερόλεπτα και λέει στον υπάλληλο: *Ωραία, τότε γράψε: «Αβραάμ Κοέν πέθανε. Πωλείται DATSUN σε τιμή ευκαιρίας».*

-
- *Τί λέει ένας Εβραίος παιδεραστής σε ένα πιτσιρίκι;*
 - *Αγοράκι θα μου αγοράσεις ένα γλειφιτζούρι;*

Ο Θεός πήγε στους Ιταλούς και είπε:

- *Έχω Εντολές για σας που θα κάνουν τις ζωές σας καλύτερες.*

Και οι Ιταλοί ρώτησαν:

- *Τί είναι εντολές;*

Και ο Θεός εξήγησε:

- *Κανόνες ζωής.*

- Μπορείς να μάς δώσεις ένα παράδειγμα;
- Να μην κλέβετε.
- Να μην κλέβουμε; Δεν ενδιαφερόμαστε.

Τότε Εκείνος πήγε στους Γάλλους και είπε «έχω Εντολές». Οι Γάλλοι ζήτησαν ένα παράδειγμα και ο Κύριος είπε:

- Να μην επιθυμείτε την γυναίκα τού γείτονα.
- Να μην επιθυμούμε την γυναίκα τού γείτονα; Δεν ενδιαφερόμαστε.

Τότε ο Κύριος πήγε στους Εβραίους και είπε, «έχω Εντολές»...

- Εντολές; Και πόσο κάνουν;
- Είναι δωρεάν.
- Θα πάρουμε δέκα...